मृगत्वे च महाबाहुस्तव गर्भमुपैष्यति ।
लोलो नाम मुनेः पुत्रः सिद्धवीर्य्यस्य भाविनि ॥ ३८ ॥
जातिस्मरा भविचो त्वं तस्मिन् गर्भमुपागते ।
स्मृतिं प्राप्य तथा वाचं मानुषीमीरयिष्यसि ॥ ३९ ॥
तस्मिन् जाते मृगीत्वात् त्वं विमुक्ता पतिनार्च्चिता ।
लोकानवाप्स्यसि प्राप्या य न दुष्कृतकर्म्मभिः ॥ ४० ॥
सोऽपि लोलो महावीर्य्यः पितृशत्रून् निपात्य वै ।
जित्वा वसुन्धरां कृत्स्नां भविष्यति ततो मनुः ॥ ४१ ॥
एवं शापमहं लब्ध्वा मृता तीर्य्यक्त्वमागता ।
त्वत्संस्पर्शाच्च गर्भोऽसौ सम्भूतो जठरे मम ॥ ४२ ॥
अतो ब्रवीमि नास्थाने तव यातं मनो मयि ।
न चाप्यगम्यो गर्भस्थो लोलो विघ्नं करोत्यसौ ॥ ४३ ॥

मार्कण्डेय उवाच ॥

एवमुक्तस्ततःसोऽपि राजा प्राप्य परां मुदं ।
पुत्रो ममारीञ्जित्वेति पृथिव्यां भविता मनुः ॥ ४४ ॥
ततस्तं सुषुवे पुत्रं सा मृगी लक्षणान्वितं ।
तस्मिन् जाते च भूतानि सर्व्वाणि प्रययुर्मुदं ॥ ४५ ॥
विशेषतश्च राजासौ पुत्रे जाते महाबले ।
सा विमुक्ता मृगी शापात्प्राप लोकाननुत्तमान् ॥ ४६ ॥
ततस्तस्यर्षयः सर्व्वे समेत्य मुनिसत्तम ।
अवेक्ष्य भाविनीमृद्धिं नाम चक्रुर्म्महात्मनः ॥ ४७ ॥
तामसीं भजमानायां योनिं मातर्य्यजायत ।

Digitized by Google